

[Nymann]

tisk kun inflationsgraden, der kan forhandles om, når man forhandler løn. Jeg vil gerne have, at statsministeren bekræfter, at det, man forhandler om, faktisk kun er inflationsgraden. Der kan faktisk ikke forhandles om andet, når man ved, man skal dumpe ned på 1975-niveauet.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Det er regeringens opfattelse, at der er mulighed for reelle og frie forhandlinger om løn- og arbejdsvilkår ved de forhandlinger, som nu er begyndt. Vi må selvfølgelig alle sammen, også arbejdsmarkedets parter, bøje os for den kendsgerning, at der er snævre grænser for udviklingen i realindkomsterne.

Dels er det i sig selv en opgave for arbejdsmarkedets parter at nå til enighed om, hvordan de begrænsede rammer skal udfyldes, så der ikke sker en utilsigtet nedgang i reallønnen, dels kan der blive tale om opretning af skævheder, der er opstået i de senere år – for det er jo en kendsgerning, at sådan forholder det sig – dels kan der blive tale om at sikre de lavestlønnede gennem videreførelse af den solidariske lønpolitik, som jeg allerede har sagt til hr. Nymann.

Jeg tror, alle parter forstår betydningen af det reelle forhold her og også forstår, under hvilke vilkår man skal søge at nå frem til overenskomster og derved også sikre den lavest mulige inflationsgrad.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 274

3) Til statsministeren af:

Hagen Hagensen (KF):

»Finder regeringen det påkrævet og rigtigt, at skatteministeren nu tilkendegiver at ville nedsætte et udvalg af sagkyndige vedrørende forhold omkring rentefradragsretten, efter at statsministeren for ganske nylig har tilkendegivet, at der ikke er praktisk mulighed for at ophæve rentefradragsretten?«

Skriftlig begrundelse

For det konservative folkeparti er der ingen tvivl om, at rentefradragsretten skal bevares. Dette fastslog vi senest under folketingets debat om dette spørgsmål torsdag den

27. november 1980. Det gælder, hvad enten der tales om en brutto- eller en nettoløsning. Heller ikke renteskatteordningen giver nogen rimelig løsning. Dette er for længst blevet fastslået, og ordningen har ikke senere været taget frem under drøftelserne om rentefradragsretten. Det vil derfor være helt ved siden af nu at nedsætte et udvalg, der på ny skal undersøge denne ordning.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Dette spørgsmål drejer sig til en afveksling om rentefradragsretten. Jeg kan sige, at det beror selvfølgelig på en misforståelse – men sikkert en bevidst misforståelse – når hr. Hagen Hagensen siger, at regeringen har tænkt på at ophæve rentefradragsretten. Hr. Hagen Hagensen ved naturligvis godt, at det, regeringen gerne så at der var politisk mulighed for, er en omlægning af rentefradragsretten, så den virker socialt mere fornuftig og lidt mindre inflationsfremmende end den nuværende rentefradragsordning.

Jeg har givet udtryk for, at spørgsmålet ikke har en umiddelbar mulighed for at blive løst, men det betyder ikke, at regeringen ikke gerne så en fornuftig omlægning af rentefradragsretten. Vi mener, at det bør ske, men det kan ikke ske aktuelt politisk. Jeg ved godt, hvor stærkt det er muligt at mobilisere imod enhver fornuftig ændring på dette område her i tinget. Vi må erkende, at sådan er situationen.

Men det betyder ikke, at det ikke er fornuftigt, at vi lader nogle folk, såkaldte specialister, kigge på tingene og undersøge, om der ikke var muligheder for at finde en fornuftig løsning på disse problemer, så meget mere som jeg har forstået, at det, som skatteministeren har givet udtryk for, er, at han gerne vil nedsætte et udvalg, og at han gør det på grundlag af næsten en henstilling fra partiet venstre, tror jeg det var.

Hagen Hagensen (KF):

Ja, til en afveksling drejer det sig om rentefradragsretten, men der er ikke, som statsministeren sagde, noget, jeg bevidst har misforstået. Der står intetsteds i det spørgsmål, jeg har stillet, noget om, at man vil ophæve rentefradragsretten. Der står i begrundelsen, at mit parti vil bevare rentefradragsretten, og